

State of Punjab, etc. v. Municipal Committee, Morinda, etc. (Sodhi, J.)

ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਿਉਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਮੋਰਿੰਡਾ, ਆਦਿ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 119 ਆਫ 1968।

21 ਜੁਲਾਈ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 235— ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ— ਕੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ— ਅਜਿਹਾ ਜੇ ਹੁਕਮ— ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ! ਦੁਆਰਾ/ਦੀ! ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਆਇਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਟਾਈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਅਧੀਨ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 235 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

4 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2217 ਆਫ 1966 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ. ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਜੀ ਐਸ ਚਾਵਲਾ, ਵਕੀਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਐਚ ਐਸ ਵਾਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ
ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; -

ਸੋਢੀ ਜੇ.—(1) ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜੋ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਮੋਰਿੰਡਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2217 ਆਫ਼ 1966 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(3) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਰਗ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਕਲਰਕ (ਆਰਜ਼ੀ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31, ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦੁਆਰਾ, ਵਿੱਤੀ ਤੰਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਕਲਰਕ ਦੀ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 1962 ਦੁਆਰਾ, ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਕਲਰਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 9 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਕਲਰਕ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰ ਸੌਂਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਮ-1 ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ

ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ੂਨੀਅਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀ 'ਚੀ' ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਗਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਈ' ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਜਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਕ *ਹਰਦਿਆਲ ਰਾਏ* ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਦੂਜਾ *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ *ਹਰਦਿਆਲ ਰਾਏ* (1) ਅਤੇ *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ* (2) (*ਸੁਪਰਾ*) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਇ XII ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼। ਸੈਕਸ਼ਨ 231 ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮਰਨੀਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ, ਲੇਖੇ, ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਦਿ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਤੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਘੇਰਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ

(1) **1962 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. ਨੰਬਰ 1084 ਨੇ 26 ਅਗਸਤ 1964 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ**

(2) **1966 PLR 890।**

ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਾਂ ਮਤੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਰਨਾ /ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਧਰਮ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 233 ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੌਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮਲ ਜਾਂ ਕਰਨਾ। ਜੋ ਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 234 ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਤਾਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ

State of Punjab, etc. v. Municipal Committee, Morinda, etc. (Sodhi, J.)

ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਖਰਚਾ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2'32, 233 ਜਾਂ 234 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ। ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, 231 ਤੋਂ 234 ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 235 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਨਿਸੀ ਪਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ : -

“ਧਾਰਾ 235 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 235 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਭੁੱਲ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

(6) ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *ਹਰਦਿਆਲ, ਰਾਏ ਦੀ ਜਾਤੀ (1)* ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ *ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2)* ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਰਧ-ਨਿਅੰਤਰਿਕ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁਣਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਜੋ ਇਹ ਫੇਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

State of Punjab, etc. v. Municipal Committee, Morinda, etc. (Sodhi, J.)

ਡੋਲੀਮਨ